

A pápaság és az iszlám

Új kapcsolatok a muzulmánokkal

Kazahsztán legnagyobbbrészt muzulmán nemzetéhez intézett üzenetében, tizenkét nappal a 2001. szeptember 11-ei szörnyűség után, a pápa kijelentette:

„Egy Isten van. Az apostol mindenekelőtt Isten teljesen egy voltát hirdeti. Ezt az igazságot a keresztyének Izráel fiaitól örökölték és közösen osztoznak rajta a muzulmánokkal: az egy Istenbe vetett hit, Aki „az ég és föld Ura” (Lk 10,21), mindenható és kegyelmes. Ennek az egy Istennek a nevében fordulok a mély és ősrégi vallási hagyományokkal rendelkező néphez, Kazahsztán népéhez.”¹

Ezután egy hamis evangéliumot mutatott be. „Egy szeretet civilizáció” építése a keresztyének és muzulmánok közös feladata. Pontos szavai ezek:

„A ‘szeretet ezen logikáját’ tárja elénk [Jézus], minket kérve, hogy éljük ezt meg mindenekelőtt a szükségben levők felé irányuló bőkezűség által. Ez olyan logika, amely egymás felé fordíthatja a keresztyéneket és muzulmánokat, és közös munkára serkentheti őket a „szeretet civilizációjára”. Ez egy olyan logika, amely legyőzi e világ minden ravaszságát, és megengedi nekünk, hogy igazi barátságot kössünk, amely „befogad minket az örök hajlékokba” (Lk 16,9), a mennyei hazába.”²

Záróimája a „keresztyének és muzulmánok” közötti partnerségért szól. Szavai ezek voltak:

„És ezen ünnepély alkalmából imádkozni akarunk Kazahsztánért és lakosságáért, hogy ez a nagy nemzet, etnikai, kulturális és vallásos sokszínűségével együtt, erősödjön meg az igazságban, a szolidaritásban és a békében. Hadd fejlődjön különösképpen a keresztyének és a muzulmánok összefogásának alapján, naponkénti odaszánással, egymással karöltve, Isten akarata teljesítésének erőfeszítésében.”³

A szeptember 11-ei katasztrofális események ellenére, a pápa hűségesen folytatta a Római Katolikus Egyház politikáját az iszlám helyesléséről és jóváhagyásáról. A Vatikán hivatalosan is beszél arról, hogy a Római Katolikus Egyház Ábrahám ugyanazon Istenével és hitével rendelkezik, mint a muzulmánok:

„Az Egyház kapcsolatai a muzulmánokkal. Az üdvösség terve azokat is átöleli, akik elismerik a Teremtőt, köztük elsősorban a mohamedánokat, akik azt vallják, hogy Ábrahám hitét tartják, és velünk együtt imádják az egy Istent, Aki irgalmas és az utolsó napon megítéli az embereket.”⁴

---

¹ Pápai szentbeszéd Astanában, Kazahsztán, vasárnap, 2001. szeptember 23. Letöltve 2001.09.28-án.

² Ui.

³ Ui.

⁴ *Katolikus Egyház Katekizmusa*, #841, www.katolikus.hu

A Római Katolikus Egyház hivatalosan kijelenti, hogy a Szentírás egy Istene az iszlám istene is. Ugyanakkor értékeli az iszlám erkölcsi életét, amelynek jóváhagyása lentebb következik:

„Az egyház nagy tiszteletet tanúsít a muzulmánok iránt. Ők Istent imádják, Aki egy, élő és fennmaradó, irgalmas és mindenható, menny és föld Teremtője, Aki szólt is az emberekhez. Ők igyekeznek, hogy alárendeljék magukat feltétel nélkül Isten rejtett végzéseinek, ahogyan Ábrahám is alávetette magát Isten tervének, akinek hitét a muzulmánok készségesen kötik össze sajátjukéval. Noha nem ismerik el mint Istent, Jézust mint prófétát tisztelik, szűz anyját is hasonlóképpen, akit alkalmasint odaadóan segítségül hívnak. Továbbá, várják az ítélet napját és Isten jutalmát a halottak feltámadását követően. Ezért nagyon értékelik a becsületes életet és Istent imádják, főleg az imádkozás, alamizsna osztogatás és böjt útján.”⁵

E hivatalos állásfoglalásból világosan kitűnik, hogy az iszlám értékelése a Katolikus Egyházban alapvetően megváltozott. Róma áthágta azt a bibliai parancsot, amely tiltja idegen istenek tiszteletét, vagyis, hogy az iszlámnak és követőinek tulajdonítsa Ábrahám hitét. Egyértelműen, a muzulmán hit újkeletű újraértékelése, egy jelentős változást képez a Vatikán politikájában. Ezek a hivatalos kijelentések gondosan felépített vallási beszédek. Céljuk a pápaság és az iszlám között kölcsönös megértés és tiszteletteljes elfogadás új módjának előidézése. Ez a diplomáciai módszerváltás világosan jelzi, hogy Róma egy új vallásközi ökuméniát javasol, amelynek egyetlen célja az iszlám és népének betagozódása a vallásos élet és a hit egy új nemzetközi közösségébe, amelyben történetesen Róma élvezzi az elsőbbséget, mint alapító és rangidős partner.

Az iszlám elutasítja a Szentháromságot, Krisztus istenségét és áldozatát

A keresztyének egy Istenben hisznek, Aki viszont három személyben létezik. Az iszlám elveti ezt a felfogást és istenkáromlónak tartja. A Korán kijelenti:

„Kétségtelenül nem hisznek azok, akik azt mondják: Allah a harmadik személy a három közül. Ám nincs más Isten hanem csak az egy Isten, és ha nem vonják vissza amit mondanak, fájdalmas fenyítékben lesz részük azoknak, akik nem így hisznek.” (5. sura, 73 vers)⁶

A Biblia Krisztus áldozatos kereszthalálát hirdeti, amelyet a hívő helyett vállalt: „*Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.*”⁷ Az iszlám szenvedélyesen elutasítja Krisztus Jézus keresztfeszítését. Így a Korán:

---

⁵ II. Vatikáni Zsinat: *zsinati és zsinat-utáni dokumentumok*, No. 56, *Nostra Aetate*, Austin P. Flannery, szerk. (Grand Rapids, MI: W. B. Eerdmans Publ. Co., 1975 & 1984), I. kötet, 739-740. o. Ezután *II. Vatikán*.

⁶ Minden idézet a Koránból a következő honlapról származik: <http://www.hti.umich.edu/k/koran/>

⁷ Ef 1,7

„És mondásukat: bizonyal mi öltük meg a Messiást, Isát, Marium fiát, Allah apostolát. Pedig nem ők ölték meg őt, és nem is feszítették keresztre, hanem úgy tűnt nekik (mintha Isa lenne)...” (4. sura, 157. vers).

A Biblia hirdeti, hogy Krisztus Jézus Isten, az isteni dicsőségnek tündökése és az Isten képmása. A Korán leértékeli Krisztus Jézust, és mindössze Allah apostolának tartja. Így tehát a Korán kijelenti: „Ó, a Könyvnek követői! Ne lépjétek át vallásotok határait, és ne szóljatok (hazugságokat) Allah ellen, hanem (szóljatok) igazságot: a Messiás, Isa, Marium fia, csupán Allah apostola ...” (4. sura, 171. vers). Krisztus Jézus pedig kijelentette: „*Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.*”⁸ „*Én és az Atya egy vagyunk.*”⁹ „*Azért mondom néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.*”¹⁰ Egy olyan vallás, amely elveti Krisztus istenségét, halott saját bűneiben. Abszurd istenkáromlás az, amikor a pápa kijelenti, hogy a Biblia egy, élő és fennmaradó Istene azonos az iszlám istenével.

Az evangélium és a Korán vallásos filozófiája

A Biblia evangéliuma János apostol kijelentésében így szól: „*És ez az az üzenet, amelyet tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség.*”¹¹ „*Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.*”¹² A Szentírás Istenének átfogó célja világosan kitűnik János evangéliuma megírásának okából: „*ezek pedig azért irattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az Ő nevében.*” (Jn 20,31) Ez teljesen különbözik az iszlám istenétől, aki parancsot ad hadakozásra, háborúzásra, büntetésre, gyilkolásra, keresztrefeszítésre és amputálásra. A következőben hadd álljon egy példa a Korán által megkövetelt harc fogalmáról, amelyet Allah kedvéért kell folytatni:

„És gyilkoljátok őket, bárhol bukkantok rájuk, és üzzétek ki őket onnan, ahonnan kiűztek titeket, mert az üldözés keményebb a kivégzésnél, és ne harcoljatok velük a Szent Mecsetnél, ameddig ők nem harcolnak veletek benne, de ha ők mégis harcot indítanak ellenetek, akkor öldököljétek őket; ez a hitetlenek jutalma.” (2. sura 191. vers)

---

⁸ Jn 8,58

⁹ Jn 10,30

¹⁰ Jn 8,24

¹¹ 1Jn 1,5

¹² Jn 17,3

„És harcoljatok velük, ameddig megszűnik minden üldöztetés, és a vallás csupán Allahnak szól, de ha ők elállnak ettől, akkor ne legyen ellenségeskedés, csupán az elnyomók ellen.” (2. sura, 193. vers)

„... hadd harcoljanak Allah szerint, akik evilági életüket odaadják a túlvilágiért; és bárki, aki Allah szerint harcol, akár megölik, akár győzedelmeskedik, hatalmas jutalmazásban lesz része.” (4. sura, 74. vers)

„Azok büntetése, akik Allah és apostola ellen indítanak hadat és arra törekszenek, hogy kárt okozzanak az országban, csak az lehet, hogy öljék meg őket vagy feszítsék keresztre vagy vágják le kezüket és lábukat az ellentétes oldalon vagy börtönözzék be őket; ez szégyenül lesz számukra ebben a világban és az eljövendőben pedig fájdalmas fenyítékben lesz részük.” (5. sura, 33. vers)

„Akik hisznek, Allah útja szerint harcolnak, ...”, (8. sura, 39. vers)

Az Úr parancsa annyira különbözik ettől, mint sötétség a világosságtól, mivel Ő ezt mondja: *„Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jót tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várván; és a ti jutalmatok sok lesz, és ama magasságos Istennek fiai lesztek: mert Ő jótevő a háládatlanokkal és gonoszokkal. Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas.”*¹³ Miközben sok muzulmán egyén elhatárolja magát az iszlám nevében elkövetett atrocitásoktól, nem lehet letagadni, hogy ezeket az atrocitásokat igazolja és bátorítja az iszlám tanítás. Még a legmérsékeltebb formájú iszlám sem hozható összhangba a bibliai igazsággal.

Megváltozott a RKE dogmája az iszlám tekintetében

Mindazok után, hogy hat évszázadon keresztül elítélte az iszlámot és két évszázadon át keresztes hadjáratokat indított a muzulmánok ellen, az immáron modern római katolikusság üdvözli és helyénvalónak tartja Mohamed vallását. Róma most elfogadja az iszlámot, amely Ábrahám ugyanazon hitével rendelkezik, mint ő maga. Hogyan támogathat a Római Katolikus Egyház egy olyan vallást, amely teljes mértékben visszautasítja a Szentháromságot, az Úr Jézus Krisztus istenségét és evangéliumát? A Római Katolikus Egyház egyértelműen kaméleoni szerepet játszik – mivel a II. Vatikáni Zsinat óta a muzulmán körökben annyira felkarolta az iszlámot, hogy most dicséretesnek nevezi azt, amit korábban gonosznak és háborús célpontnak tartott.

Az 1095-ös évben II. Orbán pápa „a kereszt háborújára” szólított fel, vagyis a keresztes hadjáratra, hogy a hitetlen muzulmán törököktől foglalják vissza a szent földeket. Különböző verziók maradtak életben beszédéről, amelyet egy egyházi zsinat végén mondott. Noha nem lehetünk biztosak a

---

¹³ Lk 6,35-36

pápa szavaiban, lényegük ugyanaz marad. A tizenkettedik és tizenharmadik századi pápai hatalom szíve-lelke világlik ki a következő mondatokból: „Akik útközben hálnak meg, akár szárazon, akár tengeren, vagy a pogányok ellen folytatott küzdelemben, azonnal elnyerik a bűneiktől való feloldozást. Ezt szavatolom nekik Isten ereje által, amellyel felruháztattam.”¹⁴

A jelenlegi pápa és egyháza fenntartja azt a tanítást, mi szerint az összes római pápa meghatározásai, amelyeket a hit vagy erkölcs kérdéseiben nyújtottak, „megújíthatatlanok természetüknek fogva.”¹⁵ Ha a jelenlegi római pápa, II. János Pál pápa kijelenti, hogy a muzulmánok elfogadható hívők, akkor ezzel a kijelentésével II. Orbán pápát és a keresztes hadjáratok ellen felsorakozó összes többi pápát is elítélendő eretneknek minősítette, mivel ők elítélték a muzulmánokat és harcoltak ellenük!

Érzelmi egység és annak következményei

A pápaság öikuméniája az iszlámmal, Krisztus valódi teste számára egy különösen fájdalmas gond. II. János Pál pápa olyannak látja magát, mint aki képes egy új világrendet megteremteni, amelyben Róma anyaként és törvényadóként szerepel. A II. Vatikáni dokumentumok által a pápa kijelenti: „az egységre történő ösztönzés összhangban van a [Római Katolikus] Egyház küldetésének legmélyebb szándékaival...”¹⁶ Egy mély, érzelmi-lelki síkon megvalósult már egy rendkívüli, közös találkozási pont Róma és Mekka között, mégpedig a portugáliai Fatimában. Egy katolikus hírközlő szerv szavait idézve: „A mi fatimai Asszonyunk valóban Fatima, Mohamed próféta lánya ... 1995. október 23-án, az iráni televízió olyan elbeszéléseket kezdett sugározni, amelyek értelmében a fatimai megjelenések 1917-ben Portugáliában, muzulmán eredetű vallásos jelenségek lennének.”¹⁷ Az iszlám azt tanítja, hogy az emberek kiharcolhatják Isten jóindulatát, cselekedeteik által. A pápa olyan üzenetet hirdetett Portugáliában a fatimai helyen, 2000. május 13-án, amit a muzulmánok és a keresztyének egyaránt készségesen elfogadhattak: „Imádkozzatok, imádkozzatok sokat és hozzatok áldozatokat a bűnösökért; sok lélek száll a pokolba, mivel nincs, aki imádkozzon értük és áldozatot hozzon értük...”¹⁸ Az Isten helyeslését kivívó, hősi tettek ínyére vannak a bűnös embernek, beleértve a hithű muzulmánokat is; mégis fényévnnyi távolságra vannak a kegyelem evangéliumától. A pápa üzenete, valamint a hősiesség üzenete és tisztelete az iszlámban, az evangélium teljes tagadása, „*Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg*

---

¹⁴ Bongars, *Gesta Dei per Francos*, 1., 382. o. kk., in *A Source Book for Medieval History*, Oliver J. Thatcher és Edgar Holmes McNeal, szerk. (New York: Scribners, 1905).

¹⁵ *II. Vatikán*, No. 28, *Lumen Gentium*, I. kötet, 380. o.

¹⁶ *II. Vatikán*, No. 64, *Gaudium et Spes*, I. kötet, 42. rész, 942. o.

¹⁷ www.zenit.org/english/asia/za980513.html , letöltve 2001.11.01

minket ...”¹⁹ A gyakorlatban mindkét rendszer – mindegyik olyan, mint egy mamut, amely egymilliárd követővel dicsekszik – diktatórikus, lelki és polgári erőket szintetizálva dogmáikban és szertartásaikban. A RKE globális hierarchiája és infrastruktúrája azonban sokkal feljettebb az iszláménál.²⁰ A két vallásnak a római pápa hatalma alá kerülésével – aki magát Krisztus helytartójának tekinti – nagy horderejű következményekkel járó politikai gépezet alakulna.

A pápa üzenetének visszhangja Bush elnök és a muzulmán vezetők részéről

Elkezdődött már a kormányok és vallások szorosabb, egy globális koalícióba való összevonása, egy politikailag felépített isten előtt. Róma számtalanszor úgy tüntette fel magát, mint aki szívesen fogadja mindazokat, akik egységet keresnek benne. Az iszlám most is helyénvaló vallásként van elfogadva, a szeptemberi terroristákat pedig úgy tüntetik fel, mint akik elhagyták saját vallásukat és mint olyanokat, akik elutasítják tanításait. George W. Bush elnök szavait idézve: „ezek a gyilkosok túszul ejtettek egy nagyszerű vallást, hogy saját gonosz tetteiket megindokolják. Mi pedig ezt nem engedhetjük meg.”²¹ Maguk a muzulmánok ugyanazt az üzenetet továbbítják. Például az Associated Press ezt közölte:

„Egy nemzetközi muzulmán vallási rendelkezés elismerte a terroristák ellen irányuló, Amerika által irányított katonai erőfeszítések erkölcsi alapját... A rendelkezést ... Yusuf al-Qaradawi sejk fogalmazta meg, a quatari Sunna és Sira Tanács széles körben tisztelt elnöke, három egyiptomi és egy szíriai társával együtt. Az új fatwa Isten szavait idézte a Koránból és egyik tekintélyes hadithból... 'Minden muzulmánoknak egyesülnie kell mindazok ellen, akik terrorizálják az ártatlanokat és akik megengedik a nem-harcolók indokolatlan legyilkolását' – közli a fatwa... Az öt jogász azt is mondta, hogy a muzulmánoknak kötelességük felszólalni hitük antiterrorista elkötelezettsége mellett.”²²

Ez az iszlámról szóló rövid tájékoztatás tökéletes összhangban van azzal, amit a pápa és a Vatikán kijelentett: „Velünk együtt ugyanazt az irgalmas Istent magasztalják, aki az emberiség Bírója lesz az utolsó napon.”²³

Az igaz egyház felé intézett kürtzengés

---

¹⁸ www.vatican.va/holy_father/john_p.../hf_jp-ii_hom_20000513_beatification-fatima_en.htm, letöltve 2000.06.01.

¹⁹ Tit 3,5

²⁰ Az iszlám álláspont rövid áttekintése érdekében lásd Yossef Bodansky, *Bin Laden: Az ember, aki hadat üzent Amerikának* (Roseville, CA: Prima Publ., Forum, 1999, 2001), Bevezetés, 10-15. o. A RKE infrastruktúrájának tanulmányozása végett lásd a 2001-es *Katolikus Évkönyvet* (Huntington, IN: Our Sunday Visitor Publ., 2000), III. rész: The Church Universal.

²¹ Megjelent a cnn.com 2001.10.12-én „Bush új adatokat szolgáltat a terrorizmus ellen vívott harcról”.

²² http://dailynews.yahoo.com/h/ap/20011012/ts/attacks_fatwa_1.html Associated Press, szombat, 2001. október 13-án.

²³ *Katolikus Egyház Katekizmusa*, 841. paragrafus

A pápa nyilatkozata a 'szeretet civilizációjáról', az iszlámhoz való közeledés jegyében, a körülmények és lehetőségek csupán egy másik taktikai újraértékelését jelenti. Itt a humanisztikus érzelgősségnek ugyanarról a régi bálványáról van szó, amelyet vallásilag feldolgoztak újra és most a világ elé tárnak olyan kohéziós erőként, amely az összes őszinte vallásos embert egy olyan konkordátumban fogja egyesíteni, amely az antiszociális fanatikuság nemzetközi elítélésének jegyében születik meg. A szeptember 11-ei horror egy példa az ilyen fanatikus eseményre. Az evangéliumi felekezetűekre leselkedő mélységes veszély az, hogy akaratuk ellenére, eljuthatnak oda, hogy helyeseljék Róma azon követelését, miszerint ő Krisztus valódi szócsöve ezen a földön. Ez egy olyan hazugság, amely mély gyökerekkel rendelkezik a vallások közötti ökuménia új területén is. A pápa, mint püspök, nem első az egyenlők között. Őszintén szólva, ő nem is igazán püspök a szó bibliai értelmében. Karol Wojtyła egy totalitárius rendszer feje. A Biblia úgy tárja elének ezt a rendszert, mint a helyreállított szent római birodalmat. A pápa egy abszolút uralkodó. Saját világi kormányzattal rendelkezik Vatikán államban és világszerte több vagyonnal, mint bármelyik más személy ezen a földkerekségen. Területi birtokokkal, érsekségekkel, nagykövetekkel rendelkezik világszerte, egy titkosszolgálat, törvényhozással, jogtudománnyal, törvényekkel, ügyvédekkel, adókkal, bankokkal, nemzetközi egyezményekkel, törtető tervekkel és politikával van felfegyverkezve és jobban, mint bármelyik más világi fejedelem. De mégis különbözik a többi világi vezetőtől: lelki kereskedelme kéz a kézben halad a polgári hatalommal, tévedhetetlenséget és nemzetközi elismerést követelve önmagának. A pápa saját törvényeinek értelmében kijelenti: „Nem lehet panaszt vagy fellebbezést benyújtani a római főpap döntései és határozatai ellen.” Arroganciája nemcsak lelki dolgokban nyilvánul meg, hanem a világi ügyintézkésekben is, mivel teljes hatalmat követel magának, egy diktatórikus vezetőhöz hasonlóan: „A szentszék fölött nem ítélezhet senki.”²⁴ „A római főpap kizárólagos joga ítélezni ... azok fölött, akik a legmagasabb polgári tisztséget töltik be egy államban ...”²⁵ Ez a pápa áhítja az iszlámmal való partneri viszonyt. Állításai a 2Thessz 2,4 szavait visszhangozzák: „*Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteleire méltónak mondatik*”, hasonlóan az Ézs 14,14 szavaihoz: „*Felibök hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.*” Ha a Szentírás nem figyelmeztetett volna minket erre, akkor most joggal félhetnénk. A szuverén Isten szuverén marad. Céljai között található Krisztus Jézus menyasszonyának, a zarándok egyház maradékának a megtisztítása. Az Úr Jézus Krisztus nem választotta magának a pápát helytartójául a földön; ellenkezőleg, Ő és az Atya az igazság Szentlelkét bízta meg ezzel a tisztséggel.

---

²⁴ *Kánonjog*, Latin-angol kiadás (Libreria Editrice Vaticana, 1989) 1404. kánon. Minden kánont ebből a könyvből idézünk.

²⁵ 1405. kánon

Ha a jelenlegi evangéliumi vezetők és tanítványaik alábecsülik, figyelmen kívül hagyják ezeket az alapvető prófétikus és történelmi tényeket, akkor meg kell érteniük, hogy a történelmi, biblikus keresztyénség határain kívülre sodorják önmagukat. Tudatosan elkülönülnek a hit olyan kiváló embereitől, mint Wycliff, Husz, Luther, Tyndale, Kálvin, Cranmer, Latimer, Ridley, Bradford, Foxe, Bunyan, Newton, Edwards, Whitefield, Wesley, Spurgeon, Ryle és Lloyd-Jones, hogy csupán néhányat nevezzünk meg. Lehetetlen Krisztus evangéliuma mellett kitartani és ugyanakkor bármilyen legitimitást adni a pápai rendszer álnokságainak. A dicsőség Ura nem fogja büntetlenül hagyni az ilyen magatartást. Ha az evangéliumi felekezetűek folytatják a Rómával való barátkozást, ez az evangéliumi bizonyosság súlyos, visszafordíthatlan elárulását jelenti a katolicizmus szegény, megtévesztett követőivel szemben, az ördög karmai között hagyva őket. Más szóval, az Úr Jézus Krisztus iránti hűség értelmében, akik magukat hívőknek tartják, fussanak ki belőle, hogy ne legyenek részesek az ő bűneiben és ne kapjanak az őt érő csapásokból.²⁶ Nem létezik közös nevező a hitehagyás vallása és az apostolok evangéliuma között. A tűzszünetről és Krisztus ellenségeivel kötött értelmetlen „evangéliumi” szövetségekről szóló pápai nyilatkozatok ellenére, az 1Móz 3,15 – *ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között* – dióhéjban összefoglalja azon konfliktus történelmét, amely a bűnbeesés óta zajlik a világosság és a sötétség gyermekei között, a kegyelem evangéliumának, Isten igazságosságának követői, valamint az ördög mellett felsorakozók között, akik szeretik a simulékonyságot és a megalkuvást. A történelem jelenlegi pontján a simulékonyság ökümeniója, melyben a pápa adja meg az alaphangot, az iszlámot, mint egy nagyszerű vallást fogadja el. Az igaz hívőknek el kell döntenie, hogy melyik oldalon áll. *„Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok.”*²⁷

---

²⁶ Jel 18,4

²⁷ Józs 24,15